

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 283

van **JOHAN DECKMYN**

datum: 23 april 2021

aan **JAN JAMBON**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

Uitleveringsverdrag met China - Mogelijke opzegging

Op 2 februari jl. stelde ik een vraag om uitleg in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme, met betrekking tot het Vlaamse standpunt over het uitleveringsverdrag tussen China en België (nr. 1528 (2020-2021)). De minister-president stelde toen dat het om een louter federale bevoegdheid ging, maar dat hij van mening is dat de Federale Regering hier zeer voorzichtig mee zou moeten omgaan. Toch stelde hij vertrouwen te hebben in de Federale Regering om de kwalificaties voor uitlevering voldoende te checken en indien nodig de uitlevering te weigeren. Eveneens wees hij erop dat ook Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid moet opnemen inzake mensenrechten wereldwijd.

Het uitleveringsverdrag werd ondertussen definitief bekrachtigd. In april werd bekend dat de ministers van Buitenlandse Zaken van de Europese lidstaten - op aandringen van Hongarije - het plan uitstelden om de Chinese acties in Hongkong te veroordelen. Het originele opzet van de Raad van Ministers was om de tien Europese landen die nog steeds een uitleveringsverdrag met China hebben, aan te moedigen om dat op te zeggen. België is samen met Bulgarije, Cyprus, Frankrijk, Griekenland, Italië, Litouwen, Portugal, Roemenië en Spanje één van deze tien landen.

1. Sluit de minister-president zich aan bij het originele opzet van de Europese ministers van Buitenlandse Zaken om op te roepen de uitleveringsverdragen met China op te zeggen?

Zo ja, zal hij daartoe aandringen bij de Federale Regering?

Zo niet, waarom niet?

2. Merkt de minister-president een kentering in de federale plannen om het uitleveringsverdrag te behouden? Zo ja, waaruit leidt de minister-president dat af?
3. Heeft de minister-president ondertussen nog steeds vertrouwen dat de Federale Regering voldoende kan controleren of de kwalificaties voor uitlevering door China zullen worden nageleefd?

Zo ja, waaruit leidt de minister-president dit vertrouwen af?

Zo niet, waarom niet?

4. Hebben de Chinese autoriteiten ondertussen al om de uitlevering van bepaalde individuen gevraagd en werden die personen ook effectief uitgeleverd? Zo ja, om hoeveel personen gaat het, zijn zij ondertussen uitgeleverd en wat waren de redenen dat China om de uitlevering vroeg?

JAN JAMBON

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

ANTWOORD

op vraag nr. 283 van 23 april 2021

van **JOHAN DECKMYN**

1. Ik begrijp dat het uitleveringsverdrag met China veel bezorgdheid opwekt. Verschillende mensenorganisaties, waaronder de *Belgium Uyghur Association*, hebben reeds gewaarschuwd voor mogelijke risico's.

Zoals ik ook aangaf in mijn antwoord op vraag om uitleg 1528 tijdens de Commissie Buitenlands Beleid van 2 februari jongstleden, is en blijft het sluiten van een uitleveringsverdrag federale materie waarop Vlaanderen weinig invloed heeft.

Op 18 februari jongstleden vond een intra-Belgische vergadering plaats, waarbij dit uitleveringsverdrag aan bod kwam. België steunt de elf voorstellen van de Europese Dienst voor Extern Optreden (EDEO), met voorbehoud bij voorstel elf: 'Opheffing van uitleveringsverdragen, niet alleen met Hong Kong, maar ook met China zelf'.

België erkent zeker ook de bezorgdheden omtrent dit verdrag, maar vindt het opheffen ervan te verregaand. Daarom suggereren de federale collega's als alternatieve oplossing een uitwisseling tussen de Europese Lidstaten van *best practices* inzake de toepassing van dergelijke uitleveringsverdragen en de aanwezige *safeguards*.

Vlaanderen volgt dit Belgische standpunt en pleit ook niet meteen voor de opheffing van het verdrag. Wel lijkt het me aangewezen om binnen de EU met andere lidstaten te bekijken welke veiligheidsmaatregelen er zouden kunnen ingevoerd worden zodat dit verdrag in de praktijk op een correcte manier wordt toegepast.

2. Neen. De federale regering heeft nog geen initiatief genomen om het verdrag op te schorten. Zoals gezegd, had België tijdens de laatste intra-Belgische vergadering voorbehoud bij het elfde voorstel van EDEO. Het standpunt van België in de EU is dus ongewijzigd, maar België stelt wel een alternatieve oplossing voor waarbij er een uitwisseling van *best practices* inzake de toepassing van dergelijke uitleveringsverdragen en de aanwezige *safeguards* kan plaatsvinden.
3. Het verdrag dat België heeft gesloten, biedt enkele garanties en er zijn voldoende beveiligingen en weigeringsgronden ingebouwd om te voorkomen dat ons land burgers zal uitleveren die onheus zouden worden behandeld. De uitlevering gaat niet door als het gaat om een politiek misdrijf, tenzij het als terrorisme geldt. De uitlevering gaat ook niet door als er vermoedens zijn van foltering of onmenselijke behandeling. Met betrekking tot misdrijven waarop de doodstraf staat, moet China daarnaast garanderen dat de doodstraf niet zal worden uitgevoerd.

Daarnaast moet elke potentiële uitlevering individueel goedgekeurd worden door de minister van Justitie.

Ook ik ga ervan uit dat de federale regering die kwalificaties voldoende zal checken en, indien nodig, de uitlevering zal weigeren. Zowel Vlaanderen als België handelen steeds binnen het internationaal kader en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en dragen respect voor mensenrechten hoog in het vaandel.

4. Hiervan ben ik niet op de hoogte. De federale minister van Justitie beschikt over deze informatie.